

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

ערכין פרק ו'

א ש ה ש י ו
ה ש י ו ש ה
ו ה ג ו ש ט
א ו א א א א א
ה ו י א א א א
פ ב א ו ש ט ז א
ה ל ג ו ש ט ז א
ז ו א א א א א
ה ג ו ש ט ז א
א ו א א א א א
ל פ ה פ ש ט ז א
ח א ה פ ש ט ז א
פ ו ח א ח
ה ת ה ו ח ה ה
מ ע ד ו ב א ה ה
ש ט ז ל ל פ ו ח א
ח

א ש ט ש ש ח ש
ה א ג ל ה ש
י ו ש ש ח ו ה
ו ו א ל א ל ל ו
ל א ה א א ל ש ט
א ה ה ו ח ו ש ט
ה ו ה א א א
א ה א א ג ל א ח

ערכין פרק ו'

שום היתומים שלשים יום, ושום **א**
ההקדש שלשים יום, ומכריזין בבוקר
ובערב. המקדיש גכסיו והקתה עליו כתובת
אשה – רבי אליעזר אומר: כשיגדשנה נדיר
הנאה, ורבי יהושע אומר: אינו צריך.

כיוצא בו, אמר רבן שמעון בן גמליאל: אף
הערב לאשה בכתובתה והיה בעלה מגרשה,
נדיר הנאה, שמא תעשה קנוניא על גכסיו של
זה ויחזיר את אשתו.

המקדיש גכסיו והקתה עליו כתובת **ב**
אשה ובעל חוב, אין האשה יכולה
לגבות כתובתה מן ההקדש, ולא בעל חוב את
חובו, אלא הפודה פודה על מנת לימן לאשה
כתובתה ולבעל חוב את חובו.

הקדיש תשעים מנה והיה חובו מאה מנה,
מוסיף עוד דינר ופודה בו את הנכסים הללו,
על מנת לימן לאשה כתובתה ולבעל חוב את
חובו.

אף על פי שאמרו חייבי ערכין **ג**
ממשכנין אותן, גותנין לו מזון שלשים
יום, וכסות שנים עשר חודש, ומיטה מוצעת,
וסנדליו ותפיליו. לו, אבל לא לאשתו ולא
לבניו. אם היה אומן, גותנין לו שני כלי
אומנות מפל מין ומין. חרש, גותנין לו שני
מעצדין ושתי מגירות. רבי אליעזר אומר:
אם היה איפר, גותנין לו את צמדו. חמר,
גותנין לו את חמורו.

